

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT V.

De Primitiis, & oblationibus
Primitia.

I. **O**ccasione decimarum, loquimur breviter de primitiis. Inquires ergo primò, quid sint? Secundò, cujus juris sint primitiæ?

2. Respondeo ad primum. Olim in veteri lege *Exod. 13. & alibi* præceptum erat, ut universa frugum initia, quæ gignit humus, Domino reportarentur. Distinguuntur autem Primitiæ à decimis in duobus. Nam decima est pars decima fructuum: primitiæ verò sunt ipsi primi fructus. Præterea decima solvitur in sustentationem Ministrorum Dei, & in recognitionem supremi dominij in nos ejus subditos. Primitiæ autem offeruntur Deo, ejusque Ministris in gratiarum actionem pro beneficiis receptis, & in recognitionem Dei, quo auctore provenit nobis, quidquid à terræ fructibus accipimus.

3. Respondeo ad secundum, quamvis in lege nova *c. qui 13. q. 2. c. 1. de decimis, & alibi* adsit præceptum Ecclesiasticum (non enim apparet esse divinum, nec naturale: nam recognitioni Dei, gratiarum actioni, & sustentationi Ministrorum Ecclesiæ satis, superque fit per ipsas decimas, vel per alias vias;) quamvis, inquam, adsit hoc præceptum; tamen rectè norant Lessius *lib. 2. c. 39. dub. 6. num. 31.* & Azor *tom. 1. lib. 7. c. 38. q. 3.* in omni ferè regione illud esse legitima consuetudine abrogatum, nam, cum sit me-

Ggg 2 rum

8. Pœna quarta est excommunicatio in Bulla Cænæ, & quidem lata, & Pontifici reservata contra exigentes, usurpantes, occupantes, sequestrantes decimas, & ad id auxilium præstantes, ut fusè habet Suarez, Toletus, aliique in explicatione Bullæ Cænæ.

9. Hæc de pœnis. Ubi insurgit illa quæstio, quæ non rarò occurrere solet. Magistratus sæcularis, quando est sterilitas in civitate, cogunt Ecclesiasticos, ut vendant frumentum, quod ex decimis collegerunt, vel etiam ex suis agris, immò aliquando vi, quamvis justo pretio dato, vel promisso, ab illis auferunt, vel sequestrant, peccantne; & in Bulla Cænæ excommunicationem incurrunnt?

10. Respondeo verbis Castropalæi *loc. cit. p. 14 n. 4.* Dicendum est, ait, eos Magistratum excommunicatione ligari ob talem sequestrationem, nisi prius tentaverint necessitati subvenire auctoritate Judicis Ecclesiastici: quia, dum ille negligens non est, non habent Magistratus auctoritatem fructus beneficiorum, vel Clericorum usurpandi. At Judice Ecclesiastico negligente, ne populus pereat, poterunt illa bona, quæ Clericis necessaria non sunt (quæque ipsi cerè obligarentur populo vendere) in sequestro ponere: & favet lex Regia, Gutierrez, & Matrenzo supra cit.

Etiam legem. Hæc Castropalaus.

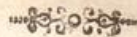

rum Ecclesiasticum; potuit contraria consuetudine aboleri.

4. Dixi tamen (*ferè*.) Nam audio in aliqua regione adhuc durare. Advertit autem *loco cit.* Azor, quòd ubi lex hæc extat, non solvuntur primitiæ, nisi à Clericis petantur. Adderem ego, si talis est consuetudo petendi. Adverti item potest cum Castropalao, *de decimis* p. 60. eam quantitatem, vel qualitatem, & eo in loco, vel eo in tempore primitiæ donari, quæ ipsamet consuetudo in ea regione solet usurpare. Advertit denique Vega *in responsionibus casuum Bononiensium*, alicubi primitiæ solvi loco decimarum; quare tunc obligatio erit, illas solvendi, quæ est solvendi decimas.

5. Quæres. Ubi primitiæ solvi consueverunt, in qua quantitate solvi debent?

Respondeo, in jure nullam esse quantitatem primitiarum definitam; relinquatur enim arbitrio offerentium, ut testatur S. Hieronymus de primitiis Hebræorum, ad quarum imitationem dantur à Fidelibus, & refertur *in Decr. lib. 3 c. 1.* cujus hæc sunt verba: *Primitiæ, inquit, quas de frugibus offerebant Hebræi, non erant speciali nomine definitæ, sed offerentium arbitrio relicta. Traditionem quoque acceptam Hebræorum, non lege præceptam, sed arbitrio Magistrorum inditam, quòd qui plurimum, quadragesimam partem dabant Sacerdotibus: qui verò minimum, sexagesimam.*

Oblationes.

6. Inquires secundò de Oblationibus.

Respondeo. Oblatio, ut de illa hic sermonem habemus, est donatio alicujus rei sive ex mobilibus, sive ex immobilibus facta Ecclesiæ ad ejus necessarias expensas, sive pro fabrica, sive pro ornamentis, sive pro similibus. Differt à decimis, vel primitiis, quia latius patet, quàm illæ; cum offerri ex omnibus bonis, nec solum ex terræ fructibus, aliquid possit.

7. Si ergo quæramus, quid iuris de illis, dico nullum extare præceptum in jure de his, ut notant Doctores cum Suario *tom. 1. de Relig. tr. 2. lib. 1. c. 5. n. 2.* Quare, si tu obligeris e.g. aliquid Ecclesiæ offerre, quia id volisti, vel quia ad aliquid offerendum tuis Patet testamento te obligavit, hoc debitum non est ex vi præcepti obligationis, sed ex vi voti, vel testamenti.

8. Hic autem duæ quæstiones sunt dissolvendæ. Prima est, an saltem in aliquo casu sit obligatio apud Fideles, aliquid offerendi, seu donandi Ministris Ecclesiæ, si forte hi indigeant, vel debeat reparari Ecclesiæ fabrica, nec habeatur unde? Ad quam sic rectè respondet Castropalaus *loco cit. p. 17.* Si Fideles Parochiani primitiæ, vel decimas solvunt sufficientes ad Parochi proprii, & Episcopi (addo, & Ministrorum Ecclesiæ) sustentationem; non tenentur oblationes alias facere; quia ipso jure non tenentur ampliores donationes facere, quàm eas, quæ sufficientes judicantur ad debitam Ministrorum

TAMBR
in
Ecclesiæ
XIVAD
de
F. I
30.

storum sustentationem. Quod si decimæ in beneficia simplicia divitæ sunt, aut aliis usibus applicatæ, cujus causa deficit congrua sustentatio Episcopo, Vicario, aut Beneficiario, non tenentur ipsi Fideles supplere, sed aliunde provideri debet. Hæc Castropalaus.

9. *Quæres.* Quid, si Parochiani sint adeo pauperes, ut non valeant decimas, aut oblationes facere sufficientes ad Parochi sustentationem?

Respondeo cum eodem Castropal. : tunc Episcopum debere uti remediis traditis à Tridentino *sess. 31. c. 7. & 8. de reform. & sess. 24. c. 3. de eadem*, id est, transferendo Ecclesiasticos alios redditus ad has necessitates, atque his applicando, & similia; quæ remedia, si adhuc sufficientia non sint, recurrendum erit ad Summi Pontificis providentiam.

10. Secunda difficultas est, an ex aliqua consuetudine, saltem immemorabili, possit fieri, ut hæc oblationes, de quibus loquimur, obligentur sub mortali Fideles exhibere?

Ad quam respondet Sorus *lib. 2. de Just. q. 7. art. 2.* non posse, quia consuetudo hæc aliquid offerendi in ipso principio fuit, & debuit fuisse sponta-

nea, & libera, ergo absque ulla obligatione, ergo neque per continuationem potest nasci de illa obligatio, quia nunquam adsuit in Fidelibus animus, se obligandi: continuata enim fuit illa prima, quæ non fuit cum obligatione.

Respondet autem Suarez *loco cit. l. 5. c. 5. n. 1.* posse, quam Suarii sententiam communiter Doctores, Lessij, Fagundez, aliorumque esse, testatur Castropalaus *loco cit.* quia *e. ad Apostolicam de Simonia* Pontifex sic pronunciat. *Pravam exactionem fieri prohibemus, & pias consuetudines præcipimus observari.* Si igitur, dicunt hi Doctores, pias consuetudines sunt observandæ, ergo est observanda illa consuetudo de oblatione, quæ saltem per immemorabile tempus est continuata.

11. Sed certè non video, sicuti nec videt Castropalaus *loco cit. n. 4.* convincentem esse hunc textum; nam Pontifex explicat, observandas esse quidem consuetudines pias; sed eodem modo, quo sunt introductæ, cum libertate erunt observandæ. Erit ergo, inquit Castropalaus, sententia obligans solum propter autoritatem tot Doctores probabilior judicanda,

